Oscilații în necunoscut

On Februarie 27, 2013

Felul cum contribui la crearea propriei identități, conturează adevărata valoare a leadershipului tău.

Eram supus probei necruțătoare a confruntării cu realitatea dezlănțuită a unei lumi "ieșite din țâțâni". Lumea mea, integrată într-un tablou de-al lui Dali cu absoluturi. Runda finală a unui joc gigantic, revizuit în culise. Expresia unei tendințe spre nedeterminare. Zdruncinarea convingerilor și aspirațiilor dobândite în cursul procesului de alocare și rafinare a cunoașterii.

Adevărata probă a creativității era să mă văd drept o alternativă a realității, ca rezultat al creșterii valorii unei gândiri care, nerecunoscându-și propriile limite, fascinează prin interpretările labirintice ale experiențelor de creație.

Au trecut nenumărate zile fără să găsesc răspuns la întrebările care mă frământau. Necontenit, mă cufundam în reveriile și gândurile mele, încercuit de dulcea căldură a extazului și, totodată, în ultima fază, înlănțuit ca un prizonier în carcera disperării.

O gândire întortocheată, îndreptată în general spre absoluturi, inspirând prea puțină încredere, și nu o gândire raportată la concret, mă determina să ajung în permanență la concluzii greșite. Şi, analizându-le, descopeream mereu, ca după o ațipire scurtă, ceva nou, dar incomod sau neconcludent.

Identitatea pe care mi-am construit-o din încercările de a mă cunoaște mai bine era condiția existenței mele de a se transforma într-un destin specific celor ce îmbrățișează conținutul esențial al unei realități inventate.

Ce interpretare puteam să dau acestor percepții și raporturi conceptuale, acestor bizare tresăriri de luciditate, acestor fragmente de timp foarte scurte care mă absorbeau cu totul, acestor spații identitare care se tot descompuneau și se întregeau anapoda, acestor supratensiuni care produceau adesea scântei electrice lungi ce păreau să se ramifice de la polul pozitiv spre cel negativ al existenței mele?

Aceste supratensiuni se propagau pe conductoarele liniei mele de cercetare, în stânga și în dreapta punctului de convergență: neputința omului din mine de a mă obișnui cu tragedia creației, aceea de a nu mai putea cinsti cum se cuvine celelalte bucurii ale vieții.

Leadership: Pornești în căutarea unei imagini despre sine și despre lume sub aspectul experienței de construire a unei realități independente într-un plan al modalităților de expresie ale spiritului novator?

Pătruns de un adânc spirit de adevăr, deveneam tot mai conștient de ce se petrecea cu mine: că trăiam uitându-mă mereu după următorul moment. Tot mai enigmatică, mintea-mi era încinsă de idei efemere, curgând în valuri una după alta, de cerințele unei viețuiri cu umbre și cu har, *maladroite et imprécise*.

Păream să raționez aidoma bătrânului Stillman din romanul lui Paul Auster, care cutreiera străzile înaintând ușor, puțin câte puțin, făcând câte o pauză, apoi punându-se din nou în mișcare, pe urmă oprindu-se încă o dată, de parcă fiecare pas trebuia cumpănit și măsurat

înainte să-și ia locul în suma totală de pași. Şi care, totuși, parcă supus unui scop conștient, nu reușea niciodată să iasă dintr-o zonă strict delimitată, mărginită de alte străzi.

Semnificația acestor scurte *digressions* , acestor momente electrizante din existența mea, ce păreau a-mi da un plus de personalitate, continua să-mi scape. Trebuia să gândesc și să anticipez fiecare mișcare pe care o făceam, căreia să-i atribui tot mereu un alt înțeles, ca într-o ecuație cu mai multe necunoscute. Un spirit inovator știe să găsească corespondențe între o realitate exterioară convențională și una personală, subiectivă, încât să ofere o altă variantă ascensionată a ființei sale.

Dar totodată ceva în mine opunea rezistență la tot ceea ce însemna schimbare, la tot ceea ce mă depășea. Nu voiam să accept incertitudinea "necunoscutului". Aceste necunoscute care scapă oricărei explicații, se reduceau în mod obligatoriu și în esență la puterea mea de a căuta și a găsi sensul existenței mele. Înainte de orice, alchimia nu este altceva decât o aventură amplasată haotic în existența omului, și, ca orice aventură, nu se explică, ci se trăiește.

A porni în căutarea unei imagini despre sine și despre lume sub aspectul experienței de construire a unei realități independente înseamnă să extragi din viața ta acele semnificații atribuite relației dintre ceea ce ți se dezvăluie ca un început de poveste și ceea ce ești pregătit să renunți pentru a intra în pielea personajul din poveste.

Te confrunți cu realitatea unei lumi dezlănțuite? Ești ancorat în rutina unei gândiri care te determină să ajungi în permanență la concluzii greșite? Ce interpretare poți să dai acelor bizare tresăriri de luciditate care te împresoară? Trăiești uitându-te mereu după următorul moment? Ființa ta poate să accepte orice necunoscute?

Trebuie făcut ceva pentru ca toată lumea să se schimbe, să se reinventeze. Unele spirite, limitate de învelișul fragil al falsului sine, nu reușesc niciodată.

De aceea numeroase companii își pun la dispoziție autoritatea, energia și chiar resursele cele mai valoroase pentru ca lucrurile să se întâmple, pentru a face ca totul să fie mai simplu pentru acei defavorizați de ei înșiși sau de sistem – încercând astfel să facă din leadership un obiect de lux. Însă rezultatul demonstrează mai mult contrariul - o artă "ieftină", la îndemâna tuturor.

În realitate, leadershipul pe care aceste companii îl adoptă și îl împărtășesc este rezultatul unei greșeli de interpretare, de calcul, de gândire, devenind prin însăși starea, speranța, soluțiile constructive pe care le cultivă, ceva rigid, un fel de "prezență" ostilă sau total ineficace. Un proces care înaintează și se desfășoară într-un deșert tot mai arid, vulcanic, pustiu, cu bolovani negri. Forța chemării înflăcărate, făcută prin viu grai, aidoma unui val tsunami care schimbă totul în exterior, dar nu schimbă nimic înăuntrul omului.

Din acest punct de vedere, leadershipul se transformă într-un fenomen greu de stăpânit. Devine asemenea unui spațiu locuibil, ce urmează să fie împărțit noilor locatari – prea mulți și prea înghesuiți într-un spațiu tot mai strâmtorat, în care doar obiectele mai fac câte ceva.

Dacă vrei să asimilezi într-adevăr știința conducerii, renunță la spațiul mic în care te-ai claustrat, și extinde-te într-un spațiu mai larg și mai cuprinzător, cu priveliște panoramică: realitatea vieții, redimensionarea ei prin intermediul a ceea ce ești și a ceea ce poți să fii.

Leadershipul este încercarea de a da un nume nou creației denumită "identitate" prin intermediul a ceea ce ești și a ceea ce poți să fii prin reprezentarea propriei lumi într-o

altă variantă de a defini sensul și reperele existenței.

Oscilațiile în necunoscut sunt provocate de eforturile tale de a-ți descoperi adevăratul potențial, de gradul tău de conștiință, de gradul tău acceptare, de a deveni responsabil și independent. De păstrarea unei anumite balanțe în interacțiunea cu evenimentele care se petrec în viața ta.

Să ne amintim ce spunea altădată scriitorul rus Maxim Gorki: " *Printre sutele de milioane de locuitori ai globului vedem atât de puține caractere net definite - oamenii mari.* "

Ești un om mare, sau o imitație ieftină a unora ce-au excelat în leadership?

Felul cum contribui la crearea propriei identități, conturează adevărata valoare a leadershipului tău. Leadershipul este un domeniu în care te dezvolți pe cont propriu. Depinde de tine dacă vei deveni un lider de excepție sau un kitsch de duzină.

Source: https://neculaifantanaru.com/oscilatii-in-necunoscut.html